

6927

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 431

17 Απριλίου 2001

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 98/53/Ε.Κ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 201/17.7.98) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων για ορισμένες προσμίξεις στα τρόφιμα..... 2

ΓΕΝΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Εγκρίνουμε την εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 98/53/Ε.Κ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 201/17.7.98) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων για ορισμένες προσμίξεις στα τρόφιμα» ως εξής:

Άρθρο 1

Η παρούσα απόφαση εναρμονίζει την Εθνική Νομοθεσία προς την Οδηγία 98/53/ΕΚ της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 201/17.7.98) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων για ορισμένες προσμίξεις στα τρόφιμα».

Άρθρο 2

Οι δειγματοληψίες που διενεργούνται για τον επίσημο έλεγχο της μέγιστης περιεκτικότητας των τροφίμων σε αφλατοξίνες πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στο παράρτημα I της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Η εργαστηριακή παρασκευή των δειγμάτων και η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο της μέγιστης περιεκτικότητας των τροφίμων σε αφλατοξίνες ανταποκρίνονται στα κριτήρια που περιγράφονται στο παράρτημα II της παρούσας απόφασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Τρόποι δειγματοληψίας για τον επίσημο έλεγχο των περιεκτικοτήτων σε αφλατοξίνες ορισμένων τροφίμων

1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Τα δείγματα που προορίζονται για τους επίσημους ελέγχους της περιεκτικότητας σε αφλατοξίνες επί και εντός των τροφίμων λαμβάνονται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται κατωτέρω. Τα συνολικά δείγματα που λαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικά των παρτίδων. Η συμφωνία των παρτίδων, όσον αφορά τις μέγιστες περιεκτικότητες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1525/98 προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τις περιεκτικότητες που διαπιστώνονται στα δείγματα εργαστηρίου.

2. Ορισμοί

Παρτίδα: Αναγνωρίσιμη ποσότητα τροφίμου, η οποία παραδίδεται σε μία αποστολή και για την οποία διαπιστώνεται κατά τον επίσημο έλεγχο ότι παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά όπως καταγωγή, ποικιλία, τύπο συσκευασίας, συσκευαστή, αποστολέα ή σήμανση.

Υποπαρτίδα:

Συγκεκριμένο τμήμα μιας μεγάλης παρτίδας προκειμένου να εφαρμοστεί ο τρόπος δειγματοληψίας στο εν λόγω συγκεκριμένο μέρος. Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να διαχωρίζεται φυσικά και να μπορεί να ταυτοποιηθεί.

Στοιχειώδες δείγμα: Ποσότητα ύλης που λαμβάνεται σε ένα μόνο σημείο της παρτίδας ή της υποπαρτίδας.

Συνολικό δείγμα: Άθροισμα όλων των στοιχειωδών δειγμάτων που λαμβάνονται επί της παρτίδας ή της υποπαρτίδας

Δείγμα εργαστηρίου: Δείγμα που προορίζεται για το εργαστήριο (επιμέρους δείγμα).

Αριθ. 35/2001

(2)

Εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 98/53/Ε.Κ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 201/17.7.98) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων για ορισμένες προσμίξεις στα τρόφιμα».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1.- Το έγγραφο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Γενικού Χημείου του Κράτους αριθ. 149/17.1.2001.

2.- Τις διατάξεις του άρθρου 1 (παρ. 1, 2 και 3) του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Φ.Ε.Κ. 34/Α/1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο Κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ανθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Φ.Ε.Κ. 70/Α/1984) καθώς και το άρθρο 65 του Ν. 1892/1990 (Φ.Ε.Κ. 101/Α/1990).

3.- Το εδάφιο δ της παρ. 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328/1929 (Φ.Ε.Κ. 272/Α/1929) «Περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 11 του Νόμου 2343/95, (Φ.Ε.Κ. 211/Α/11.10.1995).

4.- Το άρθρο 4 του Διατάγματος της 31ης Οκτωβρίου 1929 «Περί κανονισμού της λειτουργίας και των εργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου» (Φ.Ε.Κ. 391/Α/1929).

5.- Το άρθρο 1 του Νόμου 115/1975 «Περί τροποποιήσεως διατάξεων των Ν. 4328/1929» (Φ.Ε.Κ. 172/Α/1975).

6.- Τα Π.Δ. 284/1988 και 543/1989 «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 128 και 165/Α/1988 και 229/Α/1989).

7.- Την απόφαση 1078204/927/0006 Α/6-8-1992 «Περιορισμός Συλλογικών Οργάνων του Υπουργείου Οικονομικών» των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 517/Β/1992).

8.- Την υπ' αριθ. 1039386/441/Α0006/21.4.2000 Κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 571/Β/2000).

9.- Τις διατάξεις του άρθρου 29 Α του Ν. 1558/1985 (Φ.Ε.Κ. 137/Α/1985) όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Φ.Ε.Κ. 154/Α/1992) και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 2α του Ν. 2469/1997 (38 Α) και το γεγονός ότι από την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την απόφαση αριθ. 35/2001 του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου η οποία ελήφθη κατά τη συνεδρίαση της 30/1/2001 και η οποία έχει ως εξής:

3. Γενικές διατάξεις

3.1. Προσωπικό

Η δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται από επιφορτισμένα για το σκοπό αυτό άτομα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

3.2. Προϊόν από το οποίο λαμβάνονται δείγματα

Κάθε προς ανάλυση παρτίδα αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας. Σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που προβλέπονται στο σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος, οι μεγάλες παρτίδες πρέπει να υποδιαιρούνται σε υποπαρτίδες, οι οποίες πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

3.3. Προφυλάξεις

Κατά τη διάρκεια της δειγματοληψίας και της προετοιμασίας των δειγμάτων εργαστηρίου, πρέπει να λαμβάνονται προφυλάξεις, προκειμένου να αποφεύγεται οιαδήποτε αλλοίωση, η οποία μπορεί να τροποποιήσει την περιεκτικότητα σε αφλατοξίνες, να επηρεάσει τις αναλύσεις ή την αντιπροσωπευτικότητα του συνολικού δείγματος.

3.4. Στοιχειώδη δείγματα

Κατά το μέτρο του δυνατού, αυτά πρέπει να λαμβάνονται σε διαφορετικά σημεία της παρτίδας ή της υποπαρτίδας. Πρέπει να επισημαίνεται κάθε παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό στα πρακτικά που προβλέπονται στο σημείο 3.8.

3.5. Παρασκευή του συνολικού δείγματος και των δειγμάτων εργαστηρίου (επιμέρους δειγμάτων)

Το συνολικό δείγμα λαμβάνεται με χονδρική ανάμιξη των στοιχειωδών δειγμάτων. Μετά την εν λόγω ανάμιξη, το συνολικό δείγμα πρέπει να υποδιαιρεθεί σε ίσα επιμέρους δείγματα σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που προβλέπονται στο σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος. Η ανάμιξη είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι κάθε επιμέρους δείγμα περιλαμβάνει μέρη ολόκληρης της παρτίδας ή ολόκληρης της υποπαρτίδας.

3.6. Παρασκευή των ομοίων δειγμάτων

Τα όμοια δείγματα για την ανάλυση, τα οποία προορίζονται για σκοπούς ελέγχου, για άσκηση προσφυγής ή για λόγους διαιτησίας λαμβάνονται από το ομογενοποιημένο δείγμα εργαστηρίου παρουσία εκπροσώπων των Αρμοδίων Υπηρεσιών, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με τον επίσημο έλεγχο τροφίμων.

Τα όμοια δείγματα συσκευάζονται, σφραγίζονται, σημειώνονται και αποθηκεύονται όπως προβλέπεται στα σημεία 3.7 και 3.8 του παρόντος παραρτήματος. Συντάσσεται σχετικό πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από τα άτομα που παρίστανται στη λήψη των δειγμάτων. Κατά τα λοιπά τα δείγματα για άσκηση προσφυγής ή διαιτησίας εξετάζονται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

3.7. Συσκευασία και αποστολή των δειγμάτων εργαστηρίου

Κάθε δείγμα εργαστηρίου τίθεται σε ένα καθαρό περιέκτη, από αδρανή ύλη, ο οποίος παρέχει την κατάλληλη προστασία του δείγματος έναντι οιαδήποτε παράγοντα μόλυνσης και από οποιαδήποτε βλάβη που μπορεί να προκύψει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Πρέπει να λαμβάνονται επίσης όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για να αποτραπεί κάθε αλλοίωση της σύνθεσης του δείγματος εργαστηρίου, η οποία μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς ή της αποθήκευσης. Συνιστάται η χρήση αδιαφανών περιεκτών ώστε το δείγμα να προφυλάσσεται από το φως.

3.8. Σφράγιση και σήμανση των δειγμάτων

Κάθε επίσημο δείγμα εργαστηρίου σφραγίζεται στον τόπο της δειγματοληψίας και αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Για κάθε δειγματοληψία, πρέπει να συντάσσονται πρακτικά δειγματοληψίας, τα οποία καθιστούν δυνατή την αναγνώριση, χωρίς αμφισβήτηση, της παρτίδας από την οποία έχει ληφθεί το δείγμα, και πρέπει να αναγράφεται η ημερομηνία και ο τόπος δειγματοληψίας καθώς και κάθε άλλη συμπληρωματική πληροφορία, η οποία μπορεί να αποβεί χρήσιμη για τον παρασκευαστή.

4. Επεξηγηματικές διατάξεις

4.1. Διαφορετικοί τύποι παρτίδων

Τα προϊόντα μπορούν να τεθούν σε εμπορία χύμα, σε εμπορευματοκιβώτια, σε ατομικές συσκευασίες (σάκοι, συσκευασίες λιανικής πώλησης, κλπ.). Ο τρόπος δειγματοληψίας μπορεί να εφαρμοσθεί στις διαφορετικές μορφές συσκευασίας, με τις οποίες διατίθενται στην αγορά τα προϊόντα.

Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στο σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αναφορά για τη δειγματοληψία των παρτίδων που τίθενται σε εμπορία σε σάκους ή σε ατομικές συσκευασίες ο ακόλουθος τύπος:

$$\begin{aligned} \text{Συχνότητα} & \quad \text{Βάρος της παρτίδας} \times \text{το βάρος του στοιχειώδους δείγματος} \\ \text{δειγματοληψίας} & = \frac{\text{Βάρος του συνολικού δείγματος} \times \text{το βάρος μιας ατομικής συσκευασίας}}{\text{Βάρος του συνολικού δείγματος} \times \text{το βάρος μιας ατομικής συσκευασίας}} \end{aligned}$$

Βάρος: εκφράζεται σε kg.

Συχνότητα δειγματοληψίας: Αριθμός ατομικών συσκευασιών που παρεμβάλλονται μεταξύ της λήψης δύο στοιχειωδών δειγμάτων.

4.2. Βάρος στοιχειώδους δείγματος

Το βάρος του στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 300 γραμμάρια, εκτός αν το βάρος του δείγματος ορίζεται διαφορετικά στο σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος. Σε περίπτωση παρτίδων που συνίστανται σε συσκευασίες λιανικής πώλησης, το βάρος του στοιχειώδους δείγματος εξαρτάται από το μέγεθος της συσκευασίας λιανικής πώλησης.

4.3. Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων για τις παρτίδες που είναι μικρότερες των 15 τόνων

Πλην αντιθέτου ένδειξης στο σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος, ο αριθμός των στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν εξαρτάται από το βάρος της παρτίδας, με ελάχιστο το 10 και μέγιστο το 100. Οι αριθμοί του πίνακα που ακολουθεί μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό του αριθμού των στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν.

Πίνακας 1

Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν σε συνάρτηση με το βάρος της παρτίδας

Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
≤ 0.1	10
> 0.1 - ≤ 0.2	15
> 0.2 - ≤ 0.5	20
> 0.5 - ≤ 1.0	30
> 1.0 - ≤ 2.0	40
> 2.0 - ≤ 5.0	60
> 5.0 - ≤ 10.0	80
> 10.0 - ≤ 15.0	100

5. Ειδικές διατάξεις

5.1. Γενική σύνοψη του τρόπου δειγματοληψίας για τις

αραχίδες, τους καρπούς με κέλυφος, τους ξηρούς καρπούς και τα σιτηρά

Πίνακας 2:

Υποδιαίρεση των παρτίδων σε υποπαρτίδες σε συνάρτηση με το προϊόν και το βάρος της παρτίδας

Προϊόν	Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Βάρος ή αριθμός των υποπαρτίδων	Αριθμός των στοιχειωδών δειγμάτων	Συνολικό δείγμα. Βάρος (kg)
Ξηρά σύκα και άλλοι ξηροί καρποί	≥ 15 < 15	15-30 τόνοι -	100 10-100(*)	30 ≤ 30
Αραχίδες, φιστίκια, καρύδια Βραζιλίας και άλλοι ξηροί καρποί με κέλυφος	≥ 500	100 τόνοι	100	30
	> 125 και < 500	5 υποπαρτίδες	100	30
	≥ 15 και ≤ 125	25 τόνοι	100	30
	< 15	-	10-100(*)	≤ 30
Σιτηρά	≥ 1500	500 τόνοι	100	30
	> 300 και < 1500	3 υποπαρτίδες	100	30
	≥ 50 και ≤ 300	100 τόνοι	100	30
	< 50	-	10-100(*)	1-10
(*) Σύμφωνα με το βάρος της παρτίδας –βλέπε σημείο 4.3 ή 5.3				

5.2 Αραχίδες φιστίκια, καρύδια Βραζιλίας

Ξηρά σύκα

Σιτηρά (παρτίδες ≥ 50 τόνους)

5.2.1 Τρόπος δειγματοληψίας

- Υπό τον όρο ότι οι υποπαρτίδες μπορούν να διαχωριστούν φυσικά, κάθε παρτίδα πρέπει να υποδιαιρείται σε υποπαρτίδες σύμφωνα με τον πίνακα 2 που εμφανίζεται στο σημείο 5.1. Δεδομένου ότι το βάρος των παρτίδων δεν αποτελεί πάντα ακριβές πολλαπλάσιο του βάρους των υποπαρτίδων, το βάρος των υποπαρτίδων μπορεί να υπερβεί το αναφερόμενο βάρος μέχρι 20 %.

- Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

- Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: 100. Στην περίπτωση των παρτίδων κάτω των 15 τόνων, ο αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν εξαρτάται από το βάρος της παρτίδας, με ελάχιστο το 10 και μέγιστο το 100 (βλέπε σημείο 4.3).

- Βάρος του συνολικού δείγματος = 30 kg, που πρέπει να υποστεί χονδρική ανάμειξη και να υποδιαιρεθεί σε τρία ίσα επιμέρους δείγματα των 10 kg, πριν από τη σύνθλιψη (η διαίρεση αυτή σε τρία επιμέρους δείγματα δεν είναι αναγκαία στην περίπτωση των αραχίδων, των καρπών με κέλυφος και των ξηρών καρπών που προορίζονται να υποστούν διαλογή ή άλλες φυσικές διαδικασίες και εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα του εξοπλισμού που είναι σε θέση να ομογενοποιήσει δείγμα 30 kg). Τα συνολι-

κά δείγματα < 10 kg δεν πρέπει να διαιρούνται σε επιμέρους δείγματα.

- Δείγμα εργαστηρίου: ένα επιμέρους δείγμα 10 kg (κάθε επιμέρους δείγμα πρέπει να συνθλίβεται χωριστά σε λεπτομερή σωματίδια και να αναμειγνύεται επιμελώς προκειμένου να εξασφαλίζεται μία πλήρης ομογενοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος II).

- Στις περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του τρόπου δειγματοληψίας που προαναφέρθηκε, χωρίς να δημιουργηθούν σημαντικές οικονομικές ζημιές (παραδείγματος χάρι λόγω των μορφών συσκευασίας, μέσων μεταφοράς), μπορεί να εφαρμοσθεί ένας κατάλληλος τρόπος δειγματοληψίας, υπό τον όρο ότι η δειγματοληψία είναι όσο το δυνατόν πιο αντιπροσωπευτική και ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος περιγράφεται εκτενώς και είναι πλήρως τεκμηριωμένη.

5.2.2 Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας

- Για τις αραχίδες, τους καρπούς με κέλυφος και τους ξηρούς καρπούς που προορίζονται να υποστούν διαδικασία διαλογής ή άλλες φυσικές διαδικασίες:

- αποδοχή εφόσον το συνολικό δείγμα ή ο μέσος όρος των επιμέρους δειγμάτων είναι σύμφωνος προς το μέγιστο όριο,

- απόρριψη εφόσον το συνολικό δείγμα ή ο μέσος όρος των επιμέρους δειγμάτων υπερβαίνει το μέγιστο όριο.

- Για τις αραχίδες, τους καρπούς με κέλυφος, τους ξηρούς καρπούς και τα σιτηρά που προορίζονται για άμεση κατανάλωση από τον άνθρωπο:

- αποδοχή εφόσον κανένα από τα επιμέρους δείγματα δεν υπερβαίνει το μέγιστο όριο,

- απόρριψη εφόσον ένα ή περισσότερα επιμέρους δείγματα υπερβαίνει (-ουν) το μέγιστο όριο.

- Σε περίπτωση συνολικού δείγματος < 10 kg:

- αποδοχή εφόσον το δείγμα είναι σύμφωνο προς το μέγιστο όριο,

- απόρριψη εφόσον το δείγμα υπερβαίνει το μέγιστο όριο.

5.3. Καρποί με κέλυφος εκτός των αραχίδων, των φιστικιών και των καρυδιών Βραζιλίας

Ξηροί καρποί εκτός των ξηρών σύκων

Σιτηρά (παρτίδες <50 τόνων)

5.3. 1. Τρόπος δειγματοληψίας

Για τα προϊόντα αυτά, μπορεί να εφαρμοστεί ο τρόπος δειγματοληψίας που προβλέπεται στο σημείο 5.2.1. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της συγκριτικά περιορισμένης παρουσίας προσμειξεων που συνδέεται με ορισμένα από τα προϊόντα αυτά ή/και με τις νεώτερες μορφές συσκευασίας, στα εν λόγω προϊόντα, μπορεί να εφαρμοστεί ένας άλλος τρόπος δειγματοληψίας (βλέπε σημείο 4.1), υπό τον όρο ότι η δειγματοληψία είναι κατά το δυνατόν αντιπροσωπευτική.

Για τις παρτίδες σιτηρών <50 τόνων, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένας τρόπος δειγματοληψίας που από το βάρος της παρτίδας και περιλαμβάνει 10 έως 100 στοιχειώδη δείγματα των 100 γραμμαρίων, που συγκεντρώνονται σε ένα συνολικό δείγμα 1 έως 10 kg. Τα αριθμητικά στοιχεία του πίνακα 3 μπορούν να χρησιμοποιηθούν, για να προσδιοριστεί ο αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν.

Πίνακας 3

Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν σε συνάρτηση με το βάρος της παρτίδας σιτηρών

Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
≤ 1	10
> 1 και ≤ 3	20
> 3 και ≤ 10	40
> 10 και ≤ 20	60
> 20 και ≤ 50	100

5.3.2. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας

Βλέπε σημείο 5.2.2.

5.4. Γάλα

5.4.1. Τρόπος δειγματοληψίας

Τρόπος δειγματοληψίας που πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με την απόφαση 91/180/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 1991, για την καθιέρωση ορισμένων μεθόδων που αφορούν τις αναλύσεις και δοκιμασίες που πραγματοποιούνται στο νωπό γάλα και το θερμικά επεξεργασμένο γάλα (ΕΕ L 93 της 13.4.1991, σ. 1.).

- Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: κατ' ελάχιστο πέντε.

- Βάρος του συνολικού δείγματος: κατ' ελάχιστο 0,5 kg ή λίτρο.

5.4.2. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας

- αποδοχή εφόσον το δείγμα είναι σύμφωνο προς το μέγιστο όριο,

- απόρριψη εφόσον το δείγμα υπερβαίνει το μέγιστο όριο.

5.5. Παράγωγα προϊόντα και σύνθετα τρόφιμα με περισσότερα συστατικά

5.5.1. Γαλακτοκομικά προϊόντα

5.5.1.1. Τρόπος δειγματοληψίας

Τρόπος δειγματοληψίας που πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με την οδηγία 87/524/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 1987, για τον καθορισμό κοινοτικών μεθόδων δειγματοληψίας με σκοπό τη χημική ανάλυση για τον έλεγχο του κονσερβοποιημένου γάλακτος (ΕΕ L 306 της 28.10.1987, σ. 24.).

Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: κατ' ελάχιστο πέντε.

Για τα άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα εφαρμόζεται ισοδύναμος τρόπος δειγματοληψίας.

5.5.1.2. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας

- αποδοχή εφόσον το δείγμα είναι σύμφωνο προς το μέγιστο όριο,

- απόρριψη εφόσον το δείγμα υπερβαίνει το μέγιστο όριο.

5.5.2. Άλλα παράγωγα προϊόντα που εμφανίζουν λεπτομερή σωματίδια όπως αλεύρι, πάστα σύκων, πάστα αραχίδων (ομοιογενής διασπορά της παρουσίας προσμειξεων από τις αφλατοξίνες)

5.5.2. 1. Τρόπος δειγματοληψίας

- Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: 100. Στην περίπτωση παρτίδων < 50 τόνων, ο αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων περιλαμβάνεται μεταξύ 10 και 100 και εξαρτάται από το βάρος της παρτίδας (βλέπε πίνακα 3, σημείο 5.3.1).

- Το βάρος του στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 100 γραμμάρια. Στην περίπτωση παρτίδων σε συσκευασίες λιανικής πώλησης, το βάρος του στοιχειώδους δείγματος εξαρτάται από το μέγεθος της συσκευασίας λιανικής πώλησης.

- Βάρος του συνολικού δείγματος = 1 έως 10 kg, επαρκώς αναμειγμένο.

5.5.2.2. Αριθμός δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν

- Ο αριθμός συνολικών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν εξαρτάται από το βάρος της παρτίδας. Η υποδιαίρεση των μεγάλων παρτίδων σε υποπαρτίδες πρέπει να πραγματοποιείται όπως αναφέρεται στο σημείο 5.2 για τα σιτηρά.

- Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

5.5.2.3 Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας

- αποδοχή εφόσον το δείγμα είναι σύμφωνο προς το μέγιστο όριο,

- απόρριψη εφόσον το δείγμα υπερβαίνει το μέγιστο όριο.

5.6. Άλλα προϊόντα που εμφανίζουν σχετικά χονδροειδή σωματίδια (ετερογενής κατανομή της παρουσίας προσμειξεων από τις αφλατοξίνες)

Τρόπος δειγματοληψίας και αποδοχής σύμφωνα με τις διατάξεις των σημείων 5.2 και 5.3 για τα μη μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Παρασκευή των δειγμάτων και γενικά κριτήρια, στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται οι μέθοδοι ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των περιεκτικοτήτων σε αφλατοξίνες ορισμένων τροφίμων

1. Εισαγωγή

1.1. Προφυλάξεις

Σκόπιμο είναι να αποφεύγεται κατά το μέτρο του δυνατού το φως της ημέρας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, δεδομένου ότι η αφλατοξίνη αποσυντίθεται προσδευτικά υπό την επίδραση της υπεριώδους ακτινοβολίας. Δεδομένου ότι η αφλατοξίνη κατανέμεται κατά τρόπο ιδιαίτερα ετερογενή, τα δείγματα πρέπει να παρασκευάζονται (και κυρίως να ομογενοποιούνται) με ιδιαίτερη επιμέλεια.

Το σύνολο του προϊόντος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο πρέπει να χρησιμοποιείται για την προπαρασκευή του προϊόντος που πρόκειται να εξετασθεί.

1.2. Υπολογισμός της αναλογίας κελύφους/πυρήνα στους ολόκληρους καρπούς με κέλυφος

Τα όρια που καθορίζονται για τις αφλατοξίνες από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1525/98 εφαρμόζονται στο εδώδιμο τμήμα του καρπού.

Στα δείγματα καρπών με κέλυφος η περιεκτικότητα σε αφλατοξίνες του εδώδιμου τμήματος μπορεί να προσδιοριστεί εναλλακτικά με δύο τρόπους ως εξής:

I. Αφαιρείται το κέλυφος των καρπών και η περιεκτικότητά σε αφλατοξίνες προσδιορίζεται στο εδώδιμο τμήμα.

II. Ομογενοποιείται το δείγμα των καρπών μαζί με το κέλυφος εφαρμόζοντας κατάλληλη μέθοδο παρασκευής του δείγματος. Στην περίπτωση αυτή για τη δειγματοληψία και την ανάλυση πρέπει να αξιολογηθεί το βάρος του εδώδιμου μέρους (πυρήνα) του καρπού στο συνολικό δείγμα. Αυτό εκτιμάται αφού οριστεί ένας κατάλληλος συντελεστής αναλογίας όσον αφορά το κέλυφος σε σχέση με τον πυρήνα στους ολόκληρους καρπούς.

Για το σκοπό αυτό λαμβάνονται 100 περίπου ολόκληροι καρποί με κέλυφος επί της παρτίδας ή επί του συνολικού δείγματος. Ο συντελεστής αναλογίας μπορεί να προσδιοριστεί ζυγίζοντας τους ολόκληρους καρπούς, αφαιρώντας το κέλυφός τους και ζυγίζοντας χωριστά τα μέρη κελύφους και πυρήνα.

Ο συντελεστής αναλογίας του κελύφους σε σχέση με τον πυρήνα, αφού προσδιοριστεί από το εργαστήριο αρχικά για έναν επαρκή αριθμό δειγμάτων για κάθε είδος καρπού, μπορεί να θεωρηθεί δεδομένος σε μελλοντική αναλυτική εργασία. Ωστόσο, ο συντελεστής αναλογίας πρέπει να προσδιοριστεί με τη διαδικασία που περιγράφεται ανωτέρω, σε περίπτωση που το δείγμα δεν είναι σύμφωνο προς το μέγιστο όριο.

2. Επεξεργασία του δείγματος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο

Κάθε δείγμα εργαστηρίου συνθλίβεται σε λεπτομερή σωματίδια και αναμειγνύεται επιμελώς σύμφωνα με μία μέθοδο που εξασφαλίζει την πλήρη ομογενοποίηση.

3. Υποδιαίρεση των δειγμάτων για μέτρα ελέγχου και άσκηση προσφυγής ή για λόγους διαιτησίας

Τα όμοια δείγματα για την ανάλυση, τα οποία προορίζονται για σκοπούς ελέγχου, για άσκηση προσφυγής ή

για λόγους διαιτησίας λαμβάνονται από το ομογενοποιημένο δείγμα εργαστηρίου παρουσία εκπροσώπων των Αρμοδίων Υπηρεσιών, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με τον επίσημο έλεγχο τροφίμων.

Τα όμοια δείγματα συσκευάζονται, σφραγίζονται, σφραγίζονται και αποθηκεύονται όπως προβλέπεται στα σημεία 3.7 και 3.8 του παραρτήματος I. Συντάσσεται σχετικό πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από τα άτομα που παρίστανται στη λήψη των δειγμάτων.

4. Μέθοδος ανάλυσης που πρέπει να χρησιμοποιείται από το εργαστήριο και λεπτομέρειες ελέγχου του εργαστηρίου

4.1. Ορισμοί

Ορισμένοι από τους ορισμούς που είναι διαδεδομένοι και εφαρμόζονται από τα εργαστήρια είναι οι εξής:

Οι πλέον διαδεδομένες παράμετροι αξιοπιστίας είναι η επαναληψιμότητα και η αναπαραγωγιμότητα.

r = επαναληψιμότητα: τιμή κάτω από την οποία είναι δυνατό να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων δύο μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας (δηλαδή ίδιο δείγμα, ίδιος τεχνικός εξοπλισμός, ίδιο εργαστήριο και σύντομο χρονικό διάστημα) βρίσκεται εντός των ορίων της ειδικής πιθανότητας (κατ' αρχήν 95 %), εξ ου $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = τυπική απόκλιση που υπολογίζεται βάσει αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας.

RSD_r = σχετική τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται βάσει αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας $[(s_r/x) \times 100]$ όπου x αντιπροσωπεύει το μέσο όρο των αποτελεσμάτων για όλα τα εργαστήρια και δείγματα.

R = αναπαραγωγιμότητα: τιμή κάτω από την οποία είναι δυνατό να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας (δηλαδή για ένα όμοιο προϊόν που λαμβάνεται από τους αναλυτές σε διάφορα εργαστήρια που χρησιμοποιούν την τυποποιημένη μέθοδο δοκιμής) βρίσκεται εντός ενός ορισμένου ορίου πιθανότητας (κατ' αρχήν 95 %), εξ ου $R = 2,8 \times SR$.

S_r = τυπική απόκλιση που υπολογίζεται βάσει των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας.

RSD_R = σχετική τυπική απόκλιση που υπολογίζεται βάσει των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό όρους αναπαραγωγιμότητας $[(SR/x) \times 100]$.

4.2. Γενικές απαιτήσεις

Οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των τροφίμων πρέπει να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν στις διατάξεις των σημείων 1 και 2 του παραρτήματος της οδηγίας 85/591/ΕΟΚ.

4.3. Ειδικές απαιτήσεις

Εφόσον δεν προβλέπεται σε κοινοτικό επίπεδο καμία ειδική μέθοδος για τον προσδιορισμό των περιεκτικοτήτων των αφλατοξινών στα τρόφιμα, τα εργαστήρια είναι ελεύθερα να εφαρμόσουν τη μέθοδο της επιλογής τους υπό τον όρο ότι τηρεί τα ακόλουθα κριτήρια:

Κριτήριο	Ψαλίδα συγκέντρωσης	Συνιστώμενη τιμή	Μέγιστη επιτρεπόμενη τιμή
Τυφλές τιμές	Όλες οι συγκεντρώσεις	Αμελητέα	
Ανάκτηση αφλατοξίνης M1	0.01-0.5 µg/L > 0.05 µg/L	60 έως 120 % 70 έως 110 %	
Ανάκτηση αφλατοξινών B ₁ , B ₂ , G ₁ , G ₂	< 1,0 µg/L 1-10 µg/L >10	50 έως 120 % 70 έως 110 % 80 έως 110 %	
Πιστότητα RSD _R	Όλες οι συγκεντρώσεις	Τιμή που υπολογίζεται από την εξίσωση του Horwitz	2 × Τιμή που υπολογίζεται από την εξίσωση του Horwitz
Η πιστότητα RSD _r μπορεί να υπολογιστεί με πολλαπλασιασμό της τιμής πιστότητας RSD _R επί 0,66 στην εκάστοτε συγκέντρωση που παρουσιάζει ενδιαφέρον.			

Σημειώσεις:

- Οι τιμές ισχύουν τόσο για το B1 καθώς και για το άθροισμα B1+B2+G1+G2.

- Αν πρέπει να καταγραφούν τα αθροίσματα των μεμονωμένων αφλατοξινών B1+B2+G1+G2 το ποσοστό ανάκτησης κάθε μιας από αυτές μέσω της μεθόδου ανάλυσης πρέπει να είναι είτε γνωστό είτε ισοδύναμο.

- Δεν υπάρχει ένδειξη των ορίων ανίχνευσης των χρησιμοποιηθεισών μεθόδων δεδομένου ότι οι τιμές που αφορούν την πιστότητα δίδονται για τις συγκεντρώσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

- Οι τιμές που αφορούν την πιστότητα υπολογίζονται βάσει της εξίσωσης του Horwitz, ήτοι: $RSD_R = 2^{(1-0.5 \log C)}$

Εξίσωση στην οποία :

- RSD_R αντιπροσωπεύει τη σχετική τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται βάσει των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας [(S_R/x) × 100]

- C είναι το ποσοστό συγκέντρωσης (ήτοι 1 = 100 g/100g, 0.001 = 1000 mg/kg).

Πρόκειται για μια γενική εξίσωση σχετικά με την πιστότητα, η οποία έχει κριθεί ανεξάρτητη της προς ανάλυση ουσίας ή του υλικού, αλλά μόνο συναρτώμενη με τη συ-

γκέντρωση για τις περισσότερες μεθόδους ανάλυσης καθημερινής πρακτικής:

4.4. Υπολογισμός του ποσοστού ανάκτησης

Το αναλυτικό αποτέλεσμα καταγράφεται υπό διορθωμένη ή μη μορφή βάσει της ανάκτησης. Ο τρόπος καταγραφής και το ποσοστό ανάκτησης πρέπει να ανακοινώνονται.

4.5. Πρότυπα ποιότητας των εργαστηρίων

Τα εργαστήρια πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις της οδηγίας 93/99/ΕΟΚ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΝΙΚ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΠΑΛΛΑΡΗ

ΤΑ ΜΕΛΗ: Ν. Κασιμπάς, Δ. Μπόσκου, Χρ. Καλαντζόπουλος, Μ. Ζέρβα, Μ. Οικονόμου, Α. Παπαθανασίου, Κ. Καψάλης, Ι. Μπάστας.

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 3 Απριλίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ